

“मीठे बच्चे- आफ्नो पुरानो स्वभावलाई मेटाउनका लागि यादको यात्रा गरिराख, यादद्वारा नै पुराना स्वभाव मेटिनेछन् ।”

प्रश्न : बेहदका बाबा बेहदको दयावान हुनुहुन्छ- कसरी ?

उत्तर : बाबा भन्नुहुन्छ- म दयावान हुँ, म बच्चाहरूको दुःख सहन गर्न सकिदैनं । सेकेण्डमा जीवनमुक्ति दिन आउँछु । ज्ञान पनि सेकेण्डको छ भने विनाश पनि सेकेण्डमा हुन्छ । यस्तो होइन विनाश होस्, अस्पतालमा तड्पिरहून् । यसैले यस्ता चीजहरू बनाइरहेका छन् जसबाट सेकेण्डमा विनाश हुनेछ । यो ड्रामामा निश्चित छ । बाबा बच्चाहरूलाई धैर्य दिनुहुन्छ, प्यारा बच्चाहरू विनाशपछि विश्वमा शान्ति हुनेछ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा यस रथद्वारा रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, प्यारा बच्चाहरू आ-आफ्नो रथ अथवा अङ्गद्वारा सुन्छौ । यो तिमी जान्दछौ, हामी बाबाको साथमा बसेका छौ । उहाँ शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ । सबैभन्दा पहिला बाबा हुनुहुन्छ । जसरी बाबाको अगाडि बच्चाहरू हुँदा के बच्चाहरूले घरी-घरी हात जोड्छन् र ! यदि जोड्छन् भने सम्झन्छु, यिनीहरूले बाबा सम्झंदैनन्, कुनै साधु-सन्त आदि सम्झन्छन् किनकि जन्म-जन्मान्तरदेखि अभ्यासी भएका छन्, गुरुलाई हात जोड्ने, पाउ पर्नेमा । अहिले ज्ञान पूरा सम्झिएका छैनन् । जसलाई बाबा सम्झाउनुहुन्छ उनले सम्झन्छन् । बाबा आउनुभएको छ वर्षा दिन त्यसैले बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ । कल्प-कल्प बाबा आइरहनुहुन्छ वर्षा दिन । यसमा डराउने कुनै कुरा छैन । साधु आदिसँग डराउँछन्- कतै श्राप नदिऊन्, गुरु पनि अप्रसन्न (नाराज) नहून् । तिमी बच्चाहरू त जान्दछौ, बाबा धेरै मीठा हुनुहुन्छ । बाबा आउनुभएको छ फेरि आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्न । पहिले-पहिले तिमीलाई ब्राह्मण बन्नु छ । उच्चभन्दा उच्च कुल हो नै ब्राह्मणको । प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू पनि हुन् नि । ब्रह्मा हुन् ग्रेट-ग्रेट ग्रेन्ड फादर त्यसैले बच्चाहरू पनि अवश्य हुनुपर्छ । यो बुझ्नुपर्ने कुरा हो । भक्तिमार्गमा त जे आयो त्यही भनिदिन्छन् । महर्षि पनि भन्छन्- खाई-पिई गरेर मोज गर, यी सबै आदत आफै मेटिने छन् । अब सिवाय योग कुनै स्वभाव मेटिन सक्दैन र मेटाउनेवाला पनि अवश्य कोही चाहिन्छ । अहिले सबै पतित तमोप्रधान छन् । तिमी भन्दछौ- यो लक्ष्मी-नारायणको अन्तिम जन्म हो । भिन्न नाम, रूप, देश, कालमा पतित छन्, यसमा धेरै बुझ्नुपर्ने कुरा छन् । अब हेर गाउँछन्- मुझ निर्गुण हारे में... निर्गुणको पनि अर्थ जान्दैनन् । अहिले कसैमा गुण छैन । विवेकले पनि भन्छ- रावण राज्यमा सबै बेगुणी बन्छन् । निर्गुण बालकको संस्था कति ठूलो छ । अब निर्गुणलाई त गुणवान् बन्नु छ । वास्तवमा तिमीहरू निर्गुण थियौ । तिमीहरूमा कुनै गुण थिएन । तिमी पतित काँडा थियो । अब तिमी आएका छौ गुणवान् बन्न । चढ्ती कला गर्नेवाला एकै बाबा हुनुहुन्छ । बाबाद्वारा सबैको भलो हुनु छ । ग्रन्थमा छ तिम्रो भलाइमा सबैको भलो हुनेछ । सबैको भलो हुनेछ सत्ययुगमा र शान्तिधाममा । यो हो दुःखधाम । तिमी बच्चाहरूले सारा चक्रलाई जानेका छौ । तिमीहरू हौ स्वदर्शन चक्रधारी । पहिले त बाबा हुनुहुन्छ स्वदर्शन चक्रधारी । ८४ को चक्रलाई बाबाले नै जान्नुहुन्छ । तिमीहरूलाई स्वदर्शन चक्रधारी बाबाले नै बनाउनुहुन्छ । तर अलंकार न बाबाका छन्, न तिमीहरूलाई किनकि तिमीहरू पनि पुरुषार्थी हौ । सबैलाई पूरा धारणा हुँदैन । जब पूरा पक्का हुन्छन् तब सारा ज्ञान बुद्धिमा आउँछ । हो सारा ज्ञानको कुरा, उनीहरूले स्वदर्शन चक्र कृष्णलाई दिएर हिंसक बनाइदिएका छन् । केही पनि बुझ्दैनन् । बाबा सबै चित्रहरूको अर्थ सम्झाउनुहुन्छ । ती हुन् सदाचारी (राइटियस) र यी हुन् दुराचारी (अनराइटियस) । तिमी जान्दछौ- यस रथमा रथी, बाबा बसेर सबै सत्य (राइटियस) ज्ञान सुनाउनुहुन्छ- यो सृष्टिको चक्र कसरी फिर्दछ । यति सबै अनेक धर्महरूले कसरी वृद्धि प्राप्त गर्छन् । अन्त्यमा सबैको विनाश हुनेछ । फेरि बाबा आएर त्यही धर्म स्थापना गर्नुहुन्छ । पलपलमा (सेकेन्ड बाइ सेकेन्ड) आत्माको जो कर्म (एक्ट) गर्छ त्यो जस्ताको तस्तै (हुबहु) फेरि त्यही कर्म (एक्ट) गर्नेछ । यसमा अलमलिने आवश्यकता छैन । दुनियाँ त त्यही हो, केवल नयाँबाट पुरानो बन्छ । उनीहरू सम्झन्छन्, माथि पनि दुनियाँ छ । भन्छन्- चन्द्रमामा जमिन (प्लट) लिनेछौ, यो गर्नेछौ । यो हो मायाको अति घमण्ड, विज्ञान (साइन्स) को अति घमण्ड । कहाँ-कहाँ जान्छन्, पछि गएर अरू पनि नयाँ-नयाँ कुराहरू देख्नेछौ । पलपलमा (सेकेन्ड बाइ सेकेन्ड) नयाँ चलिरहन्छ । देख्न त क्षणिक राम्रो रूप पनि देख्नेछौ तर अन्त्यमा विनाश पनि अवश्य देख्नेछौ । यसलाई भनिन्छ मायाको आकर्षण (पम्प) । यी सबै कुराहरूलाई राम्रोसँग बुझेर धारणा गर्नु छ । तिमी जान्दछौ-

बाबा आउनुभएको छ पतित दुनियाँको विनाश र पावन दुनियाँको स्थापना गर्न । स्थापना, विनाश र पालना । बाँकी शंकरद्वारा विनाश गराउनुभयो यो त नियमले भन्दैन । यो उनको महिमाको चित्र बनाइदिएको हो । जसरी हनुमान्को चित्र बनाइएको छ, रावणको चित्र बनाउँछन् तर रावण के चीज हो, जान्दैनन् । अब बाबा कति राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ । हाम्रो आत्माले मान्दछ पनि— वास्तवमा हामी पतित बनेका थियौं । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ मामेकम् याद गर्नु भन्नेछौं ।

तिमी बच्चाहरूलाई नै पुरुषार्थ गर्नु छ । बाँकी ती गुरुहरू त धेरै छन् । कति उनीहरूका अनुयायीहरू (फलोअर्स) छन् । उनीहरूले कहाँ त्यति छिटै छोड्छन् र ? तिमीहरूले उनीहरूको ख्याल गर्नु छैन । तिमी सबैलाई शान्तिधामको मार्ग बताऊ । चक्रको रहस्यलाई तिमीले जान्दछौ । जो जहाँको छ ऊ त्यहीँ जानेछ । हेरेकलाई आ-आफ्नो पार्ट बजाउनु छ, अलमलिने आवश्यकता छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी बच्चाहरूलाई पुरुषार्थ गराउँछु । यस्तो होइन, म प्रेरणा गर्दछु । प्रेरणा अर्थात् विचार— यो त तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान मिल्छ । यादको यात्राको पनि ज्ञान छ भने चक्रको पनि ज्ञान छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मामेकम्, यो हो यादको वास्तविक (रियल) ज्ञान, जो छ नै बाबाको पासमा । बाबालाई ज्ञानका सागर भनिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई बोलाउँछन् नै— ज्ञानका सागर आउनुहोस् । फेरि मलाई सर्वव्यापी भनेर माटोमा मिलाइदिन्छन्, यो त अज्ञान हो नि । कति ग्लानि गरिदिएका छन् । अब यो सबै विनाशको पनि ड्रामामा निश्चित भएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म दयालु (रहमदिल) हुँ । यस्तो होइन— विनाश भएर अस्पतालमा छटपटिइरहन्, दुःखी भइरहन् । होइन, चीजहरू यस्ता-यस्ता बनाउँछन् जसद्वारा सेकेण्डमा विनाश हुनेछ । सेकेण्डमा जीवनमुक्ति मिल्छ भने विनाश पनि सेकेण्डमा हुनुपर्छ । ज्ञान पनि सेकेण्डको छ । उनीहरूले पनि बारुद बनाउँछन् । यो हो बेहदको कुरा । यी सूर्य-चन्द्रमा ठूलो रङ्गमञ्चका शोभा हुन् । दिन र रात पनि अवश्य चाहिन्छन् । पुरानो दुनियाँबाट फेरि नयाँ दुनियाँ पनि अवश्य बन्दछ । धेरै मनुष्य भए भने फेरि यति धेरै खाना कहाँबाट आउँछ । अहिले त तत्त्व पनि तमोप्रधान भएका छन् । समुद्रले पनि हेर कति चीजहरूलाई निलिदिन्छ । स्टीमर डुब्नेछन् । अकालमा मृत्यु भइरहन्छ । वहाँ दुःखको कुनै कुरा छैन । त्यसको नाम हो नै स्वर्ग । यी लक्ष्मी-नारायण स्वर्गका मालिक थिए । अहिले तिमीलाई यथार्थ (एक्युरेट) ज्ञान मिल्छ । पहिले तिमी केही पनि जान्दैनथियौ त्यसैले बाबासँग प्रश्न पनि के सोध्ने ? बाबा सबै कुरा आफैँ बताउनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ, मामेकम् याद गर । यी प्रश्नहरूमा समय नगुमाऊ (टाइम वेस्ट नगर) । पहिले अवश्य पुरुषार्थ गर । फोहरमैला (किचडा) निकाल । ८४ को चक्र पनि तिमीले लगाएका हो । यो सम्झ बुद्धिमा आएको छ । यो चक्रको ज्ञान बुद्धिमा होस् । बाबाको याद होस् तब आत्माले यो शरीर छोडेर जानेछ । अन्त्य घडी यदि यस्तो अवस्था भयो भने पद पाउन सक्छौ । पढाई पढ्दा-पढ्दै ट्रान्सफर भएर जानु छ । उनीहरू एउटा क्लासबाट अर्को क्लासमा जान्छन् (ट्रान्सफर हुन्छन्), तिमी मृत्युलोकबाट अमरलोकमा ट्रान्सफर हुनेछौ । तिमीलाई सम्मान (खातिरी) छ । कल्प-कल्प हामी बाबाबाट ज्ञान सुन्छौ । त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ । यो गीता अध्याय दोहोरिइरहेको छ । यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो । यो युग बदलिइरहेको छ । युग बदलिनु भनेको नीचबाट उँच बन्नु । अब हाम्रा दुःखका दिन गए । बच्चाहरूलाई बाबा धैर्य दिनुहुन्छ, बाँकी थोरै दिन छन् । विनाशपछि शान्ति हुनेछ । बाँकी यस्तो होइन— सबै धर्म मिलेर एक हुनेछन् । यो वृक्ष हो, सबै नम्बरवार आइरहन्छन् । बाँकी सबै धर्म मिलेर एक के हुन्थे । बाबाले जो धर्म स्थापन गर्नुहुन्छ त्यो हो नै एक । यी बिचरालाई त केही पनि थाहा छैन । तिमीले त आश्चर्य खानुपर्छ । के भन्छन्, कुनचाहिँ एक धर्म होस्— यो त बताऊ । जसलाई जे आउँछ त्यही भनिदिन्छन् । तिमीलाई त अहिले अधिकार मिलेको छ त्यसैले सोध्न सक्छौ । एक धर्म केलाई भनिन्छ ? पहिले कहिले भएको थियो जो फेरि होस् ? विश्वमा शान्ति त सत्ययुगमा थियो । वहाँ दुःखको कुरा छैन । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ यी सबै ज्ञान दिनका लागि मैले आउनुपर्छ । अरू कसैको तागत छैन जसले यी कुराहरू सम्झाउन सक्न् । तिमीहरूमा पनि सबैले एकनाश बुझ्दैनन् । पढाइमा पनि नम्बरवार हुन्छन्, यसमा हार्टफेल हुनु छैन । पुरुषार्थ गरेर अनुसरण (फलो) गर, शिक्षकको पढाइ धारणा गर । कल्याणकारी बच्चाहरूले अरूको पनि कल्याण गर्नु छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा बुद्धियोग बाबासँग लगाऊ । जसरी आशिक-मासुक (प्रेमी-प्रेमिका) हुन्छन्, भोजन खाँदा पनि सामुन्ने आशिकको चेहरा आइरहन्छ । विकारको लागि होइन, चेहरामा आशिक हुन्छन् । काम गर्दा पनि मासुकलाई देखिरहन्छन् । साक्षात्कार पनि यस्तै हुन्छ । यो त विवेकको

कुरा हो । बाबा पढाउनुहुन्छ । बाबालाई त तिमी यी आँखाले देख्न सक्दैनौ । न आत्मालाई देख्न सक्छौ । दिव्य दृष्टिले देख्न सक्छौ । तर देख्नाले के हुन्छ ? देख्नाले पद मिल्दैन । यो त पढाइ हो । मूल कुरा हो योगको, जसबाट तिमी पावन बन्दछौ । मेहनत पनि यसमा लाग्छ । भगवानुवाच- आफूलाई आत्मा सम्भ्र । फेरि पनि बच्चाहरूले भुल्दछन् । यो त बाबा सम्भाउनुहुन्छ सबैले नम्बरवार नै बुझ्नेछन् । फेरि पनि पुरुषार्थ गराइरहनुहुन्छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमी नै पवित्र गृहस्थ धर्ममा थियौ, अहिले अपवित्र छौ । अब आदेश दिन्छु (अर्डिनेन्स निकाल्छु)- यस काम महाशत्रुलाई जित र म एकलाई याद गर तब तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको विकर्म विनाश हुनेछ । बिस्तारै-बिस्तारै तिमी विकारी बनेका हो । पाप चढ्दै गयो । अब कुनै पाप गर्नु छैन । मेरो आज्ञाको उल्लंघन गर्नु भन्ने धेरै दण्ड पर्नेछ । सद्गुरुको निन्दक रहन सक्दैन । बाबा आएर पावन बनाउनुहुन्छ फेरि तिमी पतित कसरी बन्दछौ ! हरेकले सिंढी उत्रिनु नै छ, सतोप्रधानबाट सतो-रजो-तमोमा आउनु नै छ । यो हो काँडाको वृक्ष फेरि तिमी फूलको वृक्षमा आउनेछौ । कुनै पनि कुरामा अलमलिने आवश्यकता छैन । बाबा भन्नुहुन्छ- यस ड्रामामा तिमीले अलराउन्डर पार्ट बजाउँछौ । तिमी आफ्ना जन्महरूलाई जान्दैनौ, अहिले बाबाले सम्भाउनुभएको छ । सुनेर कति दिल खुशी हुन्छ । बाबा हामीलाई पढाउनुहुन्छ ! बाबा पनि निराकार हुनुहुन्छ, हामी पनि निराकार बनेर जान त शान्तिधाम जानेछौ । बाबालाई बोलायौ- आएर पावन बनाएर हामीलाई घर लिएर जानुहोस् । हेर, मेरो कर्तव्य कस्तो छ ! तिमी स्वयं पुकाछौ, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्, रावण राज्यबाट मुक्त गर्नुहोस् । त्यसैले तिमी अरू कसैको सङ्गतमा नआऊ । मूल कुरा हो बाबालाई याद गरेर चक्रलाई याद गर्नु भन्ने चक्रवर्ती राजा बन्नेछौ । शरीरको भान निकालिदेऊ । भाइ-बहिनी सम्भ्रिएर फेरि पनि विकारी कर्म गर्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- भाइ-भाइ सम्भ्र । फेरि नाम-रूपमा आउनेछैनौ, यति मेहनत गर । यसमा ठूलो मेहनत छ । कोही मुस्किलै रहनसक्छन् । मेहनत विना विश्वको मालिक कसरी बन्ने ? कसैलाई स्वप्नमा पनि थिएन होला, जो एकदम तमोप्रधान पाप आत्मा, अजामिल जस्तै विकारी बनेकाछन् उनीहरू नै फेरि सतोप्रधान पावन बन्नेछन् । अब बाबा भन्नुहुन्छ- याद गर्नु भन्ने पाप काटिनेछ । जो देवता थिए उनीहरूलाई नै ८४ जन्मको कहानी सुनाउनुहुन्छ । अलमलिने कुरा छैन । फेरि पनि मायाले भुलाइदिन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार :

- १) ड्रामाको कुनै पनि दृश्यलाई देखेर अलमलिनु छैन । हरेकलाई आफ्नो एक्जुरेट पार्ट बजाउनु नै छ । चक्रको राजलाई बुझेर सबैलाई शान्तिधामको मार्ग बताऊ । पावन बन र बनाऊ ।
- २) प्रश्नको विस्तारमा गएर आफ्नो समय व्यर्थ गर्नु छैन । बाबाले आफैं सबै बताउनुहुन्छ । कसैको कुसङ्गतमा आउनु छैन । बाबाको आज्ञामा चलिरहनु छ ।

वरदान : बिन्दु रूपमा स्थित भएर अरूलाई पनि ड्रामा बिन्दुको स्मृति दिलाउने विघ्न विनाशक भव

जो बच्चाहरू कुनै पनि कुरामा प्रश्न चिन्ह लगाउँदैनन्, सदा बिन्दु रूपमा स्थित भएर हर कार्यमा अरूलाई पनि ड्रामाको बिन्दुको स्मृति दिलाउँछन्- उनीहरूलाई नै विघ्न विनाशक भनिन्छ । उनीहरूले अरूलाई पनि समर्थ बनाएर सफलताको लक्ष्यको नजिक ल्याउँछन् । उनीहरू हृदको सफलताको प्राप्तिलाई देखेर खुशी हुँदैनन् । बेहदको सफलतामूर्त बन्छन् । सदा एकरस, एक श्रेष्ठ स्थितिमा स्थित रहन्छन् । उनीहरूले आफ्नो सफलताको स्व-स्थितिद्वारा असफलतालाई पनि परिवर्तन गरिदिन्छन् ।

स्लोगन : आशीर्वाद दियो, आशीर्वाद लियो भन्ने धेरै छिटो मायाजित बन्नेछौ ।